

دخترِ تمدن سازِ موسی بن جعفر (ع)

مقام معظم رهبری: «بدون تردید نقش حضرت معصومه سلام الله علیها در قم شدن قم و عظمت یافتن این شهر مذهبی تاریخی یک نقش ما لا کلامَ فیهِ است. این بانوی بزرگوار، این درخت جوان تربیت شده دامن اهل بیت پیغمبر صلی الله علیه و آله با حرکت خود موجب شده است که این شهر به عنوان پایگاه اصلی معارف اهل بیت علیهم السلام در آن دوره ظلمانی و تاریک حکومت جباران بدرخشد و پایگاهی بشود که انوار علم را، انوار معارف اهل بیت را به سراسر دنیای اسلام از شرق به غرب منتقل کند.» (بیانات در دیدار طلاب و فضلا و اساتید حوزه علمیه قم - ۲۹/۰۷/۱۳۸۹)

با چه انگیزه به زیارت حضرت معصومه (س) می رویم؟

گاهی شما به زیارت حضرت معصومه (س) می روید سالی یکبار ماهی یکبار یا هفته یکبار نمی دانم چقدر موفق هستید. اما بالاخره گاهی شما به زیارت حضرت معصومه (س) مشرف می شوید، برای اینکه ثواب زیارت را ببری یا احياناً حاجتی داری، نیازی داری می خواهی بروی حرم حضرت معصومه (س) عرض حاجت کنی. گاهی هم نه دنبال ثوابی نه دنبال حاجتی، از باب دلتنگی به زیارت مشرف می شوی. می گوئیم برویم حرم دلمان باز شود.

هر کدام از این انگیزه ها، در جای خودش خوب و با ارزش هست حتی زمانی که شما با حاجت می آیی زیارت، مگر در زیارت جامعه نمی خوانیم که شما اهل بیت، چنین ویژگی دارد که محل مراجعه مردم قرار گرفته اید؛ باب المبتلی به الناس. خب چه جایی بهتر از حرم حضرت معصومه (س) پیدا می کنید که همه حرم ها در آن جمع شده باشد؟!

فرمود: «إِنَّ لَنَا حَرَمًا وَهُوَ بَلَدَةٌ قَمٌّ وَ سُنْدُقُنْ فِيهَا امْرَأَةٌ مِنْ أَوْلَادِي تُسَمَّى فَاطِمَةَ؛ ما اهل بیت، حرمی داریم و آن شهر قم است و به زودی دختری از فرزندان من که فاطمه نامیده می شود در آن دفن می شود.» (بحارالانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۶) اما همه این انگیزه های زیارت در مقابل آن انگیزه بزرگ برای زیارت، در واقع در حاشیه قرار دارند حتی اگر در حد دلتنگی باشد.

بد نیست گاهی دلت برای زیارت تنگ شود

این هم اشکالی ندارد، اتفاقاً قرآن می فرماید گاهی باید دلت برای اولیای الهی پر بکشد. ماجرای حضرت ابراهیم را شنیده اید که زن و بچه را در یک جای بی آب و علف رها کرد اما خواست برود، یک دعایی کرد، خدا آن دعا را اجابت کرد. دعا چه بود؟ گفت: «خدایا! دل مردم را هوایی سمت فرزندان من قرار بده؛ فَاجْعَلْ أَفئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ» (ابراهیم، ۳۷) بعد امام باقر (ع) می فرماید: اینکه حضرت ابراهیم (ع) فرمود «تهوی الیهم» یعنی تهوی الینا الینا (...ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ فَاجْعَلْ أَفئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ فَقَالَ أَلْ مُحَمَّدٍ أَلْ مُحَمَّدٍ ثُمَّ قَالَ إِلَيْنَا إِلَيْنَا؛ تفسیر عیاشی ۲/۲۳۴) این دعای حضرت ابراهیم (ع) یعنی اینکه خدایا کاری کن دل های مردم به سوی اهل بیت (ع) هوایی شود و هوای اهل بیت (ع) به سرشان بزند.

دیدنی گاهی بی دلیل دلتنگ زیارت می شوی، بی قرار زیارت می شوی؟ می گویی برویم حرم امام رضا (ع). برویم حرم حضرت معصومه (س). شما می دانید حضرت معصومه زائران جهانی دارد.

زائران جهانی حضرت معصومه (س)

همین سال گذشته، از حدود ۵۰ کشور، به حرم حضرت معصومه (س) آمدند. بیشترین گردشگران غیرمسلمان از کشورهایهایی همانند اسپانیا، لهستان، آمریکا، ایتالیا، روسیه، هلند، آلمان، فرانسه،

چین و جمهوری چک بوده‌اند. این آمار قطعاً چندین برابر است؛ چرا که این افراد کسانی هستند که با مراجعه به دفاتر بین الملل حرم مطهر تعداد نفرات خود را ثبت کردند.^۱

حالا شما نگاه کنید از هزاران کیلومتر آن طرف تر، اصلاً از یک کشور دیگر می‌آید ایران، بگو برای توریستی می‌آید، مگر چند درصد توریست هستند؟ همین زائران کشور همسایه پاکستان که دیگر توریست نیستند. چند هزار نفر، از چه فاصله برای زیارت می‌آیند؟ تهوی الیهم... دلش به سمت حرم حضرت معصومه (س) می‌کشد.

اصیل ترین انگیزه برای زیارت حضرت معصومه (س)، تمنای تمدن سازی

همه این انگیزه‌های زیارت کمی تا قسمتی بسیار خوب است اما کدام انگیزه زیارت هست که در حد و اندازه‌های بزرگی دختر موسی بن جعفر (ع) قرار دارد؟

شاید اصیل ترین انگیزه برای زیارت حضرت معصومه (س)، این باشد که ما هم بتوانیم مثل حضرت معصومه (س) تمدن ساز باشیم. چرا این خواسته و انگیزه زیارت اصالت بیشتری دارد؟ چون اصلاً کار حضرت معصومه (س) تمدن سازی است. اصلاً جایی که فکرش را نمی‌کنیم.

می‌خواهی حضرت معصومه (س) به شما نگاه کند؟ بیا راهش را برایت بگویم. تا شما در آن شلوغی حرم، می‌گویی: «یا حضرت معصومه (س)، می‌خواهم مثل شما تمدن ساز باشم.» حضرت معصومه (س)، طور دیگری به شما نگاه می‌کند. حتماً اسم شما را یک گوش می‌نویسد. می‌فرماید: «این آدم آمده متفاوت از بقیه از ما حاجت می‌خواهد. مگر چند نفر در حرم چنین درخواستی دارند؟ آفرین! تو خوب فهمیدی کجا آمدی؟! می‌دانی از من چه می‌خواهی.»

^۱ خبرگزاری مهر، تشریف ۷۵ هزار زائر بین المللی از ۵۰ کشور به حرم حضرت معصومه (س)،

حضور معنادر حضرت معصومه(س) در محور یک شهر تمدن ساز

حضور حضرت معصومه(س)، در وسط یک شهری که قرار است آدم های این شهر، آدم های این سرزمین در تمدن سازی نقش مهمی را ایفا کنند، خیلی معنادار هست. شما ببیند حضرت چه نقش تمدنی به شهر قم داده اند. امام صادق(ع) فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ إِحْتَجَّ بِلَدَةِ قُمْ عَلَى سَائِرِ الْبِلَادِ وَ بِأَهْلِهَا عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ مِنَ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ وَ لَمْ يَدْعِ اللَّهَ قُمْ وَ أَهْلَهُ مُسْتَضْعَفًا؛ خدا به واسطه شهر قم بر همه سرزمین های دیگر و به واسطه اهل قم، تعبیر دقیق هست اهل قم نه ساکن قم، به وسیله اهل قم بر اهل شرق و غرب عالم احتجاج می کند و این ها را نشان می دهد و خدا قم و اهلس را رها نمی نکد که مستضعف باشند. یعنی همیشه اهل قم یک بصیرت و هوشیاری دارند.» (بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۲)

بعد فرمود: «سَيَأْتِي زَمَانٌ تَكُونُ بِلَدَةُ قُمْ وَ أَهْلُهَا حُجَّةً عَلَى الْخَلَائِقِ وَ ذَلِكَ فِي زَمَانٍ غَيْبِيَّةٍ قَائِمِنَا عِالَى طَهْرِهِ؛ زمانی فرا می رسد قم و اهل قم، اینها حجت هستند بر خلائق و این حجت بودن قم و اهلس در زمان غیبت تا ظهور حضرت ادامه خواهد داشت.» (همان)

حالا شما ببینید حضرت معصومه(س)، در چنین شهری با چنین مختصاتی که قرار هست نقش تمدنی را داشته باشد، بی خود و بی دلیل وسط این شهر تمدن ساز قرار نگرفته است. گاهی اوقات وقتی شما نقش تمدنی خودت را فراموش کنی، مشکلات دم دستی جامعه خودت را هم نمی توانی حل کنی. چون خانه از پای بست ویران است. خواجه در فکر نقش ایوان است.

هنوز این پروژه تمام نشده

این تمدنی که قرار هست، ساخته بشود و در حال ساخت آن هستیم و هنوز این پروژه تمام نشده چون پروژه کوچکی نیست، نام این تمدن، تمدن مهدوی است. همان چیزی که رهبری در نقشه

راه انقلاب اسلامی در چهل سال پیش رو یعنی در بیابانه گام دوم فرمودند طلوع خورشید ولایت، ما در حال ساخت چنین تمدن با شکوهی هستیم.

برای همین آنقدر متوحشان این عالم، با ما دشمنی می کنند. چون می دانند تمدن شما، قرار است تمدن جایگزین شود. لذا از هر ابزار و امکاناتی برای اینکه تمدن شما را تخریب کنند، تحریف کنند، اصلاً خود شما و جامعه شما را به عنوان تمدن رقیب، تعطیل کنند یا به نفع خودشان معادله تمدنی را تغییر دهند، بیشتری تلاش را می کنند.

وقتی به ماجرای دین، تمدنی نگاه کردی خیلی از مسائل فرق می کند، اصلاً شما با جهان تازه روبرو می شوی. در مقابل آن تمدن بزرگی که داری برپا می کنی، این شکست ها اصلاً به چشم نمی آید. مشکلات و نامالایمات، بیش از اندازه بزرگ نمی شود.

گاهی شما می خواهی بروی قله سر کوچه تان را فتح کنی، خب این یک ابزاری دارد، یک خطراتی دارد، یک مهارت هایی نیاز دارد، موانع پیش روی خودش را داد اما گاهی شما می خواهی بروی بلندترین قله جهان را فتح کنی، اینجا قضیه کاملاً فرق دارد. نگاه شما به موانع و هزینه های که برای فتح چنین قله با عظمتی می کنی، متفاوت است.

ما گاهی یک ساختمانی یک طبقه یا نهایت دو طبقه را بتن ریزی می کنیم، گاهی نه ما می خواهیم بلندترین برج جهان را بسازیم، اینجا محاسبات فرق می کند. تمدن سازی یعنی همین.

آجرهای این تمدن، انسان ها هستند

آجرهای این تمدن، انسان ها هستند. تمدن سازی با گچ و سنگ و شیشه نیست. وزن سنگین این تمدن بر دوش جوامع اسلامی است. آیا جامعه ما توان تحمل چنین سازه سنگینی را دارد یا خیر؟

البته اصل این سنگینی تمدن بر دوش اولیای خداست. ستون های این تمدن با عظمت، پیغمبر و ائمه هدی ع هستند و حضرت معصومه (س) اما ما نمی توانیم تماشاگر باشیم. تمدن مهدوی روی دوش ماست. امام صادق (ع) فرمودند: «لَوْ أَدْرَكْتُهُ لَحَدَمْتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي؛ اگر من دوران بقیه الله الاعظم (عج) را درک کنم، تمام عمر به او خدمت خواهم کرد.» (الغیبه، ص ۲۴۳)

من از حضور حضرت معصومه (س) در محوریت یک شهر تمدن ساز با مردمی تمدن ساز، می فهمم این خانم، خیلی تمدن ساز است. دلیلی بالاتر از این؟! در زیارت نامه حضرت چه می خوانیم؟ «أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَّتَنَا فِيكُمْ الشُّرُورَ وَ الْفَرَجَ» (زاد المعاد، ص ۵۴۸)^۲

در تمدن سازی ما نمی توانیم بی تفاوت باشیم، شما عناصر تمدن هستی

منتها این تمدن مهدوی که در شهر قم، قرار است پایه گذاری بشود و در همه عالم فراگیر بشود، بدون نقش آفرینی من و شما امکان ندارد شکل بگیرد. علت طولانی شدن ساخت این تمدن هم جدای از عظمت خود این تمدن، مسئله این هست که چه کسانی تمدن را می سازند؟ این تمدن ساختنی است، این تمدن خودش ساخته نمی شود. فرمود: «لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَ أَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ؛ ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم، و با آنها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق از باطل و قوانین عادلانه) نازل کردیم تا مردم قیام به عدالت کنند.» (حدید، ۲۵) این تمدن عدالت محور، با قیام مردم محقق می شود. مردم خودشان آستین بالا بزنند برای این تمدن. اصلا خودشان بشوند عناصر شکل دهنده تمدن. اصلا اینها جدای از هم نیستند. ما یک تمدنی داریم و یک سری افرادی که قرار است این تمدن را محقق کنند. نه تمدن ما، در ما تنیده شده است. ما یکی هستیم با آن تمدن.

^۲ درست است اینجا نفرمود فرج به معنای خاص اما قطعا منظور فرج بقیه الله (عج) در می گیرد.

عناصر شکل دهندهٔ این تمدن من و شما هستیم. جامعهٔ من و شماست که با هویت جمعی خودمان یک تمدن ایجاد می‌کنیم. نه اینکه تمدن یک چیز هست ما یک چیز دیگر.

آیا حاضریم لباس تمدن به تن کنیم؟

آیا حاضریم لباس تمدن به تن کنیم؟ آیا حاضریم هویت تمدنی بگیریم؟ گوشت و پوست و خون جامعهٔ ما بشود آن تمدن. دین می‌آید در زندگی ما را می‌سازد ما هم تمدن دینی را می‌سازیم. فرمود: «فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ؛ تو تمام توجه ات را به سمت دین قرار بده، یعنی قبله جامعه را دین قرار بدهد. سبک زندگی و تمام جهت گیری را دین قرار بده. وقتی دین در قامت تو لباس پوشید تبدیل به ساخت شد. این همان ساختی است که خدا مردم را براساس آن ساخته است و هیچ تغییر در این ساخت الهی نیست.» (روم، ۳۰)

أسیب های نگاه تمدنی نداشتن یک جامعه

شاید قدری پیچیده به نظر برسد اما این حرف روشن و شفاف هست که عدهٔ می‌آیند برای تمدن مهدوی، نقش آفرینی می‌کنند. حالا چه به صورت اینکه خودشان بخشی از این تمدن بشوند و یا نه این تمدن مستقل از آنها باشد و آنها می‌آیند این تمدن را برپا می‌کنند. بالاخره ما باید تکلیف خودمان را با این تمدن سازی مشخص کنیم وگرنه دائماً نق خواهیم زد از کمبودها، دائماً شکایت و گلایه خواهیم داشت از نقص‌ها، اصلاً روحیهٔ دیدن دستاوردها را نخواهیم داشت. چون جامعهٔ ما اساساً نمی‌داند کجا می‌رود؟ در روان‌شناسی می‌گویند: «یکی از سطوح زندگی، زندگی با معناست. کسانی می‌توانند شاد زندگی کنند که زندگی با معنایی داشته باشند.»^۳ معنا بخش‌ترین

^۳ روان‌شناسی هاشملو، نظریه سبک زندگی مارتین سلیگمن، دسترسی در: «
<http://jafarhashemlou.blogfa.com/post/۳۱۱۶>»

موضوعی که می تواند یک زندگی بی مزه و تکراری را برای ما بامزه و پر هیجان کند، یک هدف بزرگ است. آن هدف بزرگ، آیا چیزی جز تمدن سازی است.

نقص هنری ما در پر رنگ کردن نقش تمدنی ما

ما کمتر درباره تمدن سازی و نقش ما در تمدن سازی حرف زدیم، فیلم ساختیم. در حالی که شما می بینید هالیوود فیلم پشت فیلم می سازد، برای اینکه جامعه خودش را سرپا نگه دارد که ما منجی جهان هستیم. و جالب اینجاست دائماً نشان می دهد که موجودات فرا زمینی تهدید کننده آنها هستند. یعنی به اصل اینکه تمدن که البته در واقع توحش است و این فحش نیست، غرب یک سابقه وحشی گری دارد که گاهی اوقات حتی به این خوی وحشی گری فخر فروشی هم می کنند. شما ناراحت نشوید ما به آنها بی احترامی نکردیم، این توحش برای آنها عین احترام است. مایه مباحث آنها است.

خب دائماً نشان می دهد تمدنشان تهدید می شود. پس تهدید تمدنی را می فهمند. مردم خودشان را با فیلم های هالیوودی هشیار نگه می دارند. هنرمندان ما چقدر برای هوشیاری مردم نسبت تهدیدهای تمدنی رقیب ما، تلاش کرده اند؟

چگونگی قرار گرفتن یک انسان در عناصر یک تمدن

گاهی نه تنها تلاش نکردند، بلکه هرچه تلاش کردند، برای تحقق همان ویرانه ها بوده است که البته روی آن زیبا و زیر آن زشت و وحشتناک هست. سطحی مسلک ها نمی توانند به عمق این تمدن فریبنده سفر کنند. حالا چگونه یک نفر خودش می شود تمدن ساز؛ یعنی خودش عنصر تمدن است. فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! یهود و نصاری را ولی (و دوست و تکیه گاه خود)، انتخاب نکنید! آنها اولیای یکدیگرند؛ و کسانی که از

شما با آنان دوستی کنند، از آنها هستند؛ خداوند، جمعیت ستمکار را هدایت نمی‌کند» (مائده، ۵۱) یعنی تو وقتی تمام سیستم آنها را در زندگی و سیاست گذاری های اقتصادی و فرهنگی مستقیم و غیر مستقیم پذیرفتی، مثل آنها می شوی هر چند اسم اسلامیت را داشته باشی با اسم که چیزی حل نمی شود.

نقش فضای مجازی در تمدن سازی

چرا الان فضای مجازی، این قدرت را دارد به شما یک هویت بود. فضای مجازی شده ابزار تمدنی غرب، شما را شکل می دهد، به وقت شما، به روح شما. بعد شما می توانی در محیط ولایت زندگی کنی اما به نفع ولایت طاغوت قشنگ نقش آفرینی کنی. اصلا آن را بپذیری.

لباست و خوراکت بوی تمدن می دهد

تو می شوی همان چیزی که او می خواهد، بعد نمی توانی هم از این دایره ولایت بیرون بیایی. تو می شوی عناصر شکل دهنده تمدن آنها. از لباس بگیر تا خوراک و پوشاک. چرا فرمود: «أَوْحَى اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِلَى نَبِيِِّّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قُلْ لِقَوْمِكَ لَا يَلْبَسُوا لِبَاسَ أَعْدَائِي وَ لَا يَطْعَمُوا مَطَاعِمَ أَعْدَائِي وَ لَا يَتَشَكَّلُوا بِمَشَاكِلِ [بِأَشْكَالِ] أَعْدَائِي فَيَكُونُوا أَعْدَائِي كَمَا هُمْ أَعْدَائِي؛ خداوند به یکی از پیامبران وحی فرمود که به مردم خود بگو: لباس دشمنان مرا نپوشید و خوراک دشمنان مرا نخورید خود را به شکل و شمایل دشمنان من در نیاورید؛ که در این صورت، شما نیز همچون آنها، دشمن من خواهید بود.» (الجعفریات، ص ۲۳۴)

اینها زیرساخت های تمدنی هست. لباس پوشیدن، پوشش، نو خوراک، هندسه شهر شما، چقدر شکل و شمایل با تمدن رقیب شما دارد؟ اصلا دقت داریم چه می خوریم؟ این غذای ما، یک نسبت تمدنی ایجاد می کند؛ آیا حواسمان به این چیزها هست؟

چرایی اصرار آیت الله بهجت(ره) برای عدم اختلاط و آمیخته شدن با کفار

آیت الله بهجت(ره) فرمودند: «اختلاط ما با کفار آخرش به همین جاها می کشد، یعنی ابتدا از مسلمانان پذیرایی می کنند و به آنها احترام می گذارند و آنها را به بلاد خود دعوت می نمایند و در تجارت و معاملات بازرگانی خود داخل می کنند، و وقتی رؤسا و سیاستمداران مسلمانان مست پول و غیر پول شدند، حاضر می شوند امضا و امتیازات دهند تا آنها بر بلاد اسلامی حکومت کنند. بدین ترتیب، هم جنسی و هم شکلی و اختلاط با کفار، تسلط و حکومت آنها را بر مسلمانان آسان تر می سازد. ائمه ما(ع) که فرمودند «با کفار اختلاط نکنید» در حقیقت برای حفظ «دنیای» ما بود، و می خواستند «دنیای» ما را برای خود ما تأمین کنند!» (در محضر بهجت، ج ۱، ص ۳۲، نکته ۳۵)

الان در جامعه ما مثل نقل و نبات، محصولات و خوراکی های صهیونیسمی به ظاهر حلال به دست ما می رسد.^۴ اگر امروز به خاطر جنایات اسرائیل گفتیم مرگ بر اسرائیل، فردا رفتیم همان جنس اسرائیلی را خریدیم این یعنی پذیرش تمدن او.

ما یک حضرت معصومه تمدن ساز داریم

رفقا! برای این تمدن سازی، بی تفاوت نباشیم. ما یک حضرت معصومه تمدن ساز داریم، دختر تمدن ساز موسی بن جعفر(ع) را داریم، چه چیزی کم داریم؟ در مرکز تمدن سازی جهان نشسته ایم یعنی ایران، یعنی سرزمین امام رضایی ها و حضرت معصومه ای ها.

^۴ محمد عارف منوچهری، جنگ اقتصادی علیه صهیونیسم، دسترسی در: «https://eitaa.com/fath_farda/» ۴۶۲

چرا پوشش زنان ما تبدیل به یک مسئله شده است؟

الان شما ببینید پوشش زنان ما، تبدیل به یک مسئله اساسی شده است. اصلاً شما نمی‌توانی عموم جامعه را قانع کنی، بیا این پوشش را تغییر بده چرا؟ چون او خوراک فکری و تمدنی خودش را جای دیگر گرفته است. اصلاً او فرزند آن تمدن است. غذا و نان آن تمدن را خورده است. فرمود: «الْوَلَدُ مَطْبُوعٌ عَلَيَّ حُبُّ أُمَّه؛ فرزند طبعش بر علاقه به مادر شکل گرفته است.» (غرر، ص ۱۰۰).

درست است در شناسنامه زده ایرانی، درست است در محیط ولایت نفس کشیده است اما در اصل در محیط ولایت تمدن دیگری نان خورده است. نان فکری. فرمود: «مَنْ أَصْغَىٰ إِلَيَّ نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَّه؛ به هرکسی گوش دادی او را بندگی کردی.» (کافی، ج ۶، ص ۴۳۴) ما شکل پوشش را با حل مشکل تمدنی خودمان باید حل کنیم راه دیگری نداریم.

البته این را می‌خواهم بگویم که با همه این اوصافی که درباره استیلای تمدن غربی که گفتیم، می‌خواهم بگویم اگرچه ما در تمدن سازی کوتاهی کردیم، اما هنوز راه برگشت بسیار هست. همان عده کمی که کار را شروع کردند، خدا برکت می‌دهد، این تمدن عظیم با همان عده کم ساخته می‌شود. اما ما نمی‌توانیم بی تفاوت از کنار تمدن سازی عبور کنیم.

نقش جوانان غزه در تمدن سازی

امروز غزه دل هر جوانمردی را آتش می‌زند، اما خدا از دل همین اهل غزه، عده را انتخاب کرده است برای تمدن سازی، آنها به پاخواستند با خون خودشان این تمدن را محکم و استوار می‌کنند. این دست و پا زدن ها، بی شک آخرین دست و پا زدن های قبل از تخریب تمدن توحشی آنها است.

جبهه مقاومت هنوز از همه ظرفیت خودش برای دفاع از خودش استفاده نکرده است. شما فکر نکنید کار مقاومت یکسره شده است. خیر، این تازه آغاز راه است. تمدن مهدوی، پابرجاست چون ریشه دارد. فرمود: «صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ؛ آیا ندیدی چگونه خداوند «کلمه طیبه» (و گفتار پاکیزه) را به درخت پاکیزه‌ای تشبیه کرده که ریشه آن (در زمین) ثابت، و شاخه آن در آسمان است؟!» (ابراهیم، ۲۴) کلمه طیبه که می‌تواند همان تمدن مهدوی باشد. مثل درختی پاک است که ریشه در زمین دارد و شاخه‌های آن در آسمان هست برخلاف توحش صهیونیسمی و آمریکایی که ریشه ندارد. فرمود: «وَ مَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ؛ (همچنین) «کلمه خبیثه» (و سخن آلوده) را به درخت ناپاکی تشبیه کرده که از روی زمین برکنده شده، و قرار و ثباتی ندارد.» (ابراهیم: ۲۶) رفقا! باور می‌کنید امروز اسرائیل در این نقطه قرار دارد؟ وحشی‌گری اش را نبینید، ثبات ندارد. یک طوفان کافی است او را از جا بکند. این طوفان الاقصی اینگونه اسرائیل را بلند کرده است روی هوا. نبینید وحشی‌گری می‌کند، زخم کاری خورده است. کار این توحش تمام است.

ما منتظر تمدن سازان مهدوی هستیم

ما منتظر تمدن مهدوی هستیم، تمدن سازان تربیت شده در شهر قم، به پا می‌خیزند و کار را تمام می‌کنند. کار این وحشی‌ها را یکسره می‌کنند. می‌گوید امام صادق(ع) از من پرسید می‌دانی چرا قم را قم می‌گویند؟ گفتم خدا و پیغمبر و شما بهتر می‌دانید. یعنی آقا شما بگو. حضرت فرمود: «إِنَّمَا سُمِّيَ قَمٌّ لِأَنَّ أَهْلَهُ يَجْتَمِعُونَ مَعَ قَائِمٍ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ يَتَّقُونَ مَعَهُ وَ يَسْتَقِيمُونَ عَلَيْهِ وَ يَنْصُرُونَهُ؛ چون اهل قم قرار است دور حضرت را بگیرند با حضرت قیامت کنند و با او استقامت بورزند و او را نصرت و کمک دهند.» (بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۶) این اهل قم هم منحصر در کسانی نیست که در شهر قم زندگی می‌کنند. چون برای اهل قم ویژگی‌های را ذکر کردند. گاهی حضرت از شهر ری می‌آمدند حضرت می‌فرمود خوش آمدید ای اهل قم. می

گفتند آقا ما از شهر ری آمدید حضرت می فرمود: «شما اهل قم هستید.» یعنی ای چه بسا کسی ساکن قم هست ولی اهل قم نیست و ای چه بسا کسی ساکن قم نباشد ولی اهل قم هست.

حالا خدا می خواهد با این اهل قم چه کند؟ می گوید محضر حضرت صادق ع بودم گفتم آقا این آیه که می فرماید یک عده از بندگان خدا می آیند و کار یهود را یکسره می کنند چه کسانی هستند؟ حضرت سه مرتبه فرمود: **هُمْ وَ اللَّهُ أَهْلُ قُمَّ.** (بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۶)

پدر حضرت معصومه (س) هم فرمود: **«رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قُمَّ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَزُبْرِ الْحَدِيدِ لَا تُزِلُّهُمْ الرِّيَّاحُ الْعَوَاصِفُ وَ لَا يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَ لَا يَجُبُّونَ وَ عَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ؛** مردی از اهل قم مردم را به سوی حق دعوت می کند و قومی گرداگرد او جمع می شوند به صلابت پاره های فولاد، تند بادهای آنان را به لرزه در نمی آورد و از جنگ خسته نمی شوند و ترس به خود راه نمی دهند و بر خدا توکل می کنند و سرانجام، پیروزی از آن متقین است.» (بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۶)